

På Visans Vänner fredagen den 14 februari 2020.

Kallelse till årsmöte har en föga imponerande klang i mina öron. Det betyder därför inte att den är omotiverad – tvärs om - den är i högsta grad nödvändig för att komma tillrätta med ett och annat svårbemästrat inslag i vår verksamhet. Att få "Skutan på rätt köl" fordras att det finns en Kapten som har " alla Gastarna" inmönstrade. Vår Vise skall vi vara tacksam för att hon finns på plats när det drar ihop sig, då vi än så länge misslyckats med att finna ny Kapare. Hon med stort H – Annechristin - gör allt för att täppa till förlusten av nämnda varelse.

Våra styrelsekamrater fullgör enligt mitt förstånd en omåttlig och näst intill omöjlig insats att skaka fram en underhållande och trivsamt miljö för oss kräsna väsen. Allteftersom kvällen fortskred kunde VI glädja oss åt en fullspäckad insats av "de våra" som utan en blinkning avslöjade sina dolda talanger. Beslutsam organisation, trivsamt läcker dukning, menyutbud, klatschig hälsningsceremoni med presentation av aftenens artistflora, får vi slå oss tillrätta vid borden för en stunds gemytlig samvaro i sexförpackning (vårt bord hade plats för just sex personer).

Vårt excelenta Husband för kvällen - Rune Lindqvist - höll ihop oss i våra allsånger som skallade högt och ljudligt mer än vanligt.

Inslaget "Scenen är din" innehöll denna aften endast inhemska artister men - Gud vilka artister! Ellinor Martinsson och Gertrud Widell. Jag fick en bestämd uppfattning av att vi behöver i framtiden inte gå över ån efter vatten som man säger. Dessa båda är gjorda för inhopp med kort varsel, som i detta fall. Ellinors klara, vackra stämma och hennes likaså säkra gitarrkomp är väl anpassat för sångerna hon noga väljer. Vi som var där fick genom henne nöjet att lyssna till en lyckad tappning av Mikael Wiehes fina "Så kom den åter - Kärleken". (Det svider i hjärtat att jag inte tidigare gett mig tillfälle att lyssna till denna kärleksförklaring, men vad bättre är, nu har jag).

Gertrud spred ytterligare glädje från scenen med en visa som mina kriterier inte tidigare nått fram till. Visan som sådan känner jag mycket väl till men texten var ny för mig. Med Idas Sommarvisa är intet att ta fel på. Denna nya variant heter kort och gott "Äldrevisan". Tyvärr har den en okänd textförfattare men för den skull inte mindre sanningsenlig och hörvärd.

Klubbmästare Bosse Kastlund har vad jag befarar många strängar på sin lyra. Han lyckas ändå utan svårighet genomföra två käcka sånger av Allan Edwall. "Nu är den sköna sommarn här" och "Kom ska vi tycka om varandra" som är ett välkommet budskap till oss i en värld som inte längre är att känna igen. Rune fick Elpianot att klinga extra trovärdig till Bosses inslag.

Som belåten medlem vill jag bara säga ETT STORT TACK till alla ni som enträget jobbat ihop till denna trivselkväll i Församlingshuset i Hässleholm.

Sven Sahlin

j